

ക്രിസ്തുമാനീ ഹേമം

സുധാര് പണിക്കവീടിൽ

“താൻ നിനെ ഹേമിക്കുന്നു, അങ്ങാബാണൻറെ ജീവനും ധനവും” അങ്ങനെ കുറഞ്ഞും അസംഖ്യങ്ങൾ കാമുകി-കാമുകയാരും, പതി-പത്തിമാരും പറയാറുണ്ട്. അവരിൽ പലരും മരണം വരെ ഒന്നിച്ച് ജീവിക്കുന്നുമുണ്ട്. അത് ഭാസ്യതം എന്ന കരാറിന്റെ ബലത്തിൽ. മധുവിധു എന്ന ഓമനപേരിലറിയപ്പെടുന്ന കാലഘട്ടത്തിനു മുന്ന് മാസത്തെ ദൈർഘ്യമേയുള്ളുവരെ. ഓരോരുത്തരുടെ ദീർഘായുള്ളതുസരിച്ച് ബാക്കി കിടക്കുന്ന ജീവിതത്തിൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ മുന്ന് മാസത്തിനുശേഷം നിലാവും തേനും നിലനിനിരിക്കുമോ? ഇരുപ്പനാണു സത്യമെങ്കിലും അപ്രിയ സത്യങ്ങൾ പറയാതിരിക്കണമെന്നാണു. “സത്യത്തിനെന്നും ശരശയും മാത്രം, ക്രൂഷ്ണാ... നീരെയിടേ... ഒരു മതപ്രശ്നമൊഴിവാക്കാൻ യേശുവേ...നബിയേ... എന്നാക്കേ ചേരക്കാം. അരുളക്കിൽ തന്നെ എന്തിനു ദൈവത്തിനെ വിളിക്കണം. മനുഷ്യനെ സുഷ്ഠിച്ചപ്പോൾ അവനു തുണ്ടേ (ഇണയെ) സുഷ്ഠിച്ചപ്പോൾ അങ്ങരു സപ്പന്തത്തിൽ കൂടി ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ടാകില്ല മനുഷ്യൻ വിവാഹം. എന്ന ഒരു പുലിവാലിൽ കയറി പിടിച്ച് സഹായത്തിനു വേണ്ടി കരയുമെന്ന്. വിവാഹിതനായ ഒരാളായിരിക്കും. ദൈവം എന്ന ഒരു ശക്തിയുണ്ടാണും. അദ്ദേഹം അങ്ങ് ആകാശത്തിൽ ഇരിക്കുന്നുവെന്നാക്കേ കണ്ണുപിടിച്ചത്. കാരണം. തൊണ്ടപൊട്ടുമാരു വിളിച്ചിട്ടും. അങ്ങരു കേട്ടിട്ടുണ്ടാകില്ല. ആ വാല്യ് അധിക നേരം. പിടിച്ചോണ്ട് നിൽക്കാനും വയ്ക്കാനും. വയ്ക്കാനും. മനുഷ്യൻ അറിഞ്ഞാക്കാണ്ട് പുലിവാലിൽ പിടിക്കുന്നില്ല.

കാനനപ്പരായയിൽ ആടിയും പാടിയും ആടു മേച്ച് നടക്കുമ്പോൾ ഒരു മരത്തിന്റെ ഇടയിൽകൂടി ഒരു പുള്ളാലും കണ്ക് കൗതുകത്തോടെ അത് പിടിച്ച് നോക്കുന്നു. അപ്പോഴാണു ഭീമാകാരനായ ഒരു പുലി മുതിനിവർന്ന് തിരിഞ്ഞെന്നുന്നത്. പിന്നെ വട്ടം കരഞ്ഞുകൂടി തന്നെ.

എം.ടി.യുടെ കമയിൽ വിടനായ ഒരു നമ്പുരി ഒരു സംശയം ചോദിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാണീ പരിപാവനപ്രേമമെന്ന് പറയുന്നത്? നമുക്ക് ഒരു രൂപവും കിട്ടുന്നില്ല. നേരമ്പോക്ക് ഈള്ളി ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും. നമ്പുരിയ്ക്ക് ആകെകൂടിയിരിയുന്നത് രതിയാണും. മറ്റ് മനുഷ്യരെ സംബന്ധിച്ചും അവരുടെ സ്ഥായിയായ ഭാവം അതാണും. കുറങ്ങേന്നപോലെ മനസ്സ് അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും. ചാടുന്നത് അത്കൊണ്ടാണും. ഹോർമോൺിന്റെ ലവൽ താഴുന്നതനുസരിച്ച് സദാചാരത്തിന്റെ ലവൽ ഉയരുന്നു. ഓസ്കാർ വൈൽഡിന്റെ പ്രസിദ്ധമായ “രാപ്പാടിയും പനിനീർപ്പുവും” എന്ന കമ ശ്രദ്ധിക്കുക . ചുരുക്കിപറയുന്നത്കൊണ്ട് കമയുടെ മാധ്യരും നഷ്ടപ്പെടുമെന്നറിയാം. എന്നാൽ സ്ഥലപരിമിതി കണക്കിലെടുത്തും വായനാതൽപ്പരരുടെ എന്നിം കണക്കിലെടുത്തും ആ സാഹസത്തിനു മുതിരുകയാണും.

“ചുവന്ന പനിനീർപ്പുഷപ്പ് കൊണ്ട് കൊടുത്താൽ അവൾ എൻ്റെയാപ്പും നൃത്തം ചെയ്യും. എന്ത് ചെയ്യാം. തോട്ടത്തിൽ ഒരു പനിനീർപ്പുഷപ്പും പോലുമില്ല. ആ വിദ്യാർത്ഥി ഉറക്ക പറഞ്ഞു.

ഓക്ക് മരത്തിലിരുന്ന് അത് കേടു രാപ്പടി ചിന്തിച്ചു. ഇതാണും ശരിയായ കാമുകൻ. രാജകുമാരൻ ഒരുക്കുന്ന വിരുന്ന് സർക്കാരത്തിൽ ശായകസംഘം പാടുമ്പോൾ അവളുടെയാപ്പും നൃത്തം ചെയ്യാൻ ഒരു പനിനീർപ്പുവും കിട്ടിയെങ്കിൽ. രാപ്പടി ആ വിദ്യാർത്ഥിയുടെ ആഗ്രഹസഹായകരണത്തിനായി പു തേടി പറന്നു. കണ്ക് പനിനീർപ്പെടിയോട് ചോദിച്ചേക്കില്ലോ. അവയുടെ നിരം മണ്ണയും, വെള്ളയുമായിരുന്നു. അതിൽ ഒരു ചെടി പറഞ്ഞു. ഒരു സ്കൂൾ വിദ്യാർത്ഥിയുടെ തുറന്നിട ജാലകത്തിനരികെ ഒരു പനിനീർച്ചെടിയുണ്ട്. അതിനോട് ചോദിക്കുക. പു കിട്ടും.

രാപ്പാടി അതിന്റെയടുത്ത് പറന്നെന്നതി. പു ചോദിച്ചു. ചെടി പറഞ്ഞു. എൻ്റെ പുകൾ ചുവന്നത് തന്നെ. എന്നാൽ ശക്തിയായ തന്മുദ്ദീൽ ണ്ണാൻ മരവിച്ചപോയിരിക്കയോണും. എൻ്റെ മൊട്ടുകൾ വിരാശ കഴിയാതെ മുരിച്ചുപോയി. ണ്ണാനിനി പുക്കുകയില്ല. ഒരേ ഒരു ചുവന്ന പു കിട്ടാൻ വഴിയുണ്ടോ എന്ന് രാപ്പാടി ചോദിച്ചപ്പോൾ ചെടി പറഞ്ഞു. ഉണ്ക്, അത്പും അപകടം പിടിച്ച് പണിയാണും. നീ തന്നെ അതുണ്ടാക്കണം. നിലാവിൽ മുണ്ടിനിൽക്കുന്ന രാവിന്റെ പ്രശാന്തതയിൽപാടി പാടി നിന്റെ സ്വന്തം രക്ഷാ പകർന്ന് കൊടുത്ത് നീ അത് വിടർത്തണം. ചുവപ്പിക്കണം. എൻ്റെ മുള്ളിൽ നിന്റെ ഹൃദയം ചേർത്ത് വച്ച് പാടുക. എൻ്റെ മുർഖമുന്ന് കൊണ്ട് നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ നിന്നെന്നാഴുകുന്ന രക്ഷാ എൻ്റെ സിരകളിൽ പടരും. അങ്ങനെ ആ പു വിരിയും.

“ഒരു പനിനീർപ്പുവും വേണ്ടി ജീവൻ വെടിയുകയോ” രാപ്പാടി ഒരു നിമിഷം ചിന്തിച്ചു.

പിന്നെ അത് സമാധാനിച്ചു. പ്രണയം എത്രയോ മനോഹരമാണും. അതുഭിക്കുന്ന

മനുഷ്യഹൃദയവുമായി താരതമ്യം ചെയ്യുന്നോൾ ഒരു രാപ്പാടിയുടെ ഹ്രസ്വയം എത്രയോ നിസ്സാരം. രാപ്പാടി പറന്ന് പൊങ്ങി. ആ യുവാവിശൻറയടുത്ത് പോയി പറഞ്ഞു. നിലാവുദിക്കേടു, പാട്ടപാടി ണാൻ ഒരു ചെന്വനിർ പു വിടർത്തും. എൻ്റെ രക്ഷാ കൊണ്ട് അതിനു ചുവപ്പ് നിന്റെ പകരും.

ചന്ദനുദിച്ചു. നിലാവ് പറന്നു. രാപ്പാടി തന്റെ ഹ്രസ്വയം ചെടിയുടെ മുശ്രമുനയിൽ അമർത്തിവച്ച് പാടി, നിരുത്താതെ പാടി. എല്ലാ വേദനയും സഹിച്ച് പാടി. രക്ഷാ വാർന്ന് കൊണ്ടിരുന്നു. പു വിരിഞ്ഞു. പുളിനു ചുവന്ന നിന്റെ വന്നു. അത് കാണുന്നതിനുമുമ്പ് രാപ്പാടി മരിച്ച് വീണു.

വിദ്യാർത്ഥി സ്കൂളിൽ നിന്നും വന്നപ്പോൾ തോട്ടത്തിലെരായു ചുവന്നപനിനീർപ്പുഷപം വിരിഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു. അവൻ അതും കൊണ്ട് അവളുടെയടക്കത്തെയക്ക് ഓറ്റി. ലോകത്തിലേയ്ക്കും വച്ച് ഏറ്റവും ചുവന്നപനിനീർ പു. നീ പറഞ്ഞപോലെ ഈന് രാത്രി എൻ്റെ കൂടെ ഗ്രൂതം ചെയ്യുക. ഈ പു ഹ്രസ്വയത്തോട് ചേർത്ത് വച്ച് നമുക്ക് പ്രണയം കൈമാറാം. ആ അനുഭൂതിയിൽ ലയിക്കാം. അവൻ പറഞ്ഞു.

മന്തിയുടെ സഹോദരിപുത്രൻ എനിയ്ക്ക് നല്ല ആരോഗ്യങ്ങൾ കൊടുത്തയിച്ചിട്ടുണ്ട്. പുക്കളേക്കാൾ മതിപ്പുള്ളതും. അമുല്യമായതും. പോൻ പണ്ഡങ്ങളുണ്ടോ? അത് കേട്ക വിദ്യാർത്ഥിക്ക് കോപം വന്നു. അവൻ അവളെ നന്ദികെടുവൽ എന്നു വിളിച്ചു. അവൻ ആ പു വലിച്ചേറിഞ്ഞു. അത് ചെന്ന് വീണ വഴിയില്ലെടു കടന്ന് പോയ വണ്ണിച്ചുക്കങ്ങൾ ഉരുണ്ട് കയറി ആ പുചത്തെന്നരഞ്ഞ് പോയി. നന്ദികെടുവഞ്ഞേ, അവളും വിടില്ലു, അവൻ ചോദിച്ചു. നീ ആരാ, വെറും ഒരു വിദ്യാർത്ഥി. പ്രേമം മണ്ണാക്ക. ആ വിദ്യാർത്ഥി ചിന്തിച്ചു. പ്രേമം കൊണ്ടാരു പ്രയോജനവുമില്ല.

ണാനിനി പരിപ്പിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധിക്കാൻ പോകുകയാണ്. അവൻ തടിയൻ പുസ്തകങ്ങൾ കയ്യിലെടുത്തു. വായിക്കാൻ തുടങ്ങി. പ്രേമത്തിനു വേണ്ടി വിഷം കഴിക്കയും, തുണ്ടി ചാകുകയും തീവണ്ടിയ്ക്ക് തല കൊടുക്കുകയും ആറ്റിൽ ചാടുകയും ചെയ്ത രക്ഷാക്ഷീകളുടെ കമ മറക്കുന്നില്ലു. എന്നാൽ എന്നാണു പ്രേമമെന്ന് വായനകാർ ആലോചിക്കുക. പ്രേമിക്കണോ, വായിക്കണോ? അമേരിക്കൻ മലയാളികൾ പ്രേമിക്കുന്നുമില്ലു, വായിക്കുന്നുമില്ലു, അവർ അഖ്യാതമിക കാര്യങ്ങളിൽ, ദൈവത്തെ വിളിക്കുന്നതിൽ ജീവിത സാഹചര്യം കണ്ണെത്തുന്നു എന്ന് പത്രക്കാർ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ ഒത്തിരിപേരി കൂടി ദൈവമെന്ന പുലിയുടെ വാലിൽ പിടിക്കുന്നു. ദൈവം മരിക്കുന്നു. പുക്കളും നിലാവും രാപ്പാടികളും. അപ്പോഴും എഴുത്തുകാരെ മോഹിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവർ ദൈവമെന്ന പുലിവാലിൽ പിടിക്കുന്നില്ലു.

ശുഭം